

Rigsdagen underkastet Kritik og Ansvar for sin Anvendelse af Regjeringsmyndigheden, og det er ingen Indblanding i Administrationen, naar saadanne Forhold, som det paagjældende, bringes frem her. Det er dog bedst at faae dette Spørgsmaal klar, for at der ikke ved en eller anden kommende Leilighed skal opstaae en Aligende Misforstaaelse som den, der findes Sted her, hvor den høitærede Minister, maastee forført ved sin krigerske Collegas Præcedents, har taget fejl. Jeg skal holde mig til den Sag, som den ærede Folketingsmand for Mariibo Amts 3die Valgkreds (Varfod) har bragt frem; og jeg skal da gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister lagde særligt Eftertryk paa, at der er givet en Brettesættelse til de tre Mænd, ikke som Medlemmer af Folkekirken, men som Præster. Jeg tilstaaer, at jeg ikke takker den høitærede Minister tynderlig derfor, thi saavidt ere vi heldigviis endnu ikke komne, at et Medlem af Folkekirken kan modtage Brettesættelse af Cultusministeren. Det er altsaa i deres Egenstaa af Præster, at disse Mænd have modtaget Brettesættelsen, men dette er ikke nogen som helst Absolventsgrund for den ærede Minister for Kirke og Undervisningsvæsenet, der ikke har Noget med dem at bestille i anden Egenstaa end denne; og det kan altsaa ikke forringe Betydningen af det skete Skridt. Jeg skal imidlertid tillade mig at spørge om, hvorfra det kommer, at der kun til 3 Præster og kun af 2 Biskopper er uddeelt denne Art Brettesættelser, da det dog foreligger offentligt, at der ved denne Leilighed har været flere Præster tilstede, som have taget Deel i de Høitideligheder, der foregik ved Indvielsen af Capellet? Hvorfra kommer det, at Sjællands og Thyens Biskopper i Forening med Cultusministeren have udsendt Brettesættelser, hvorimod Biskopperne for de andre Stifter ikke have gjort det, men endog have stillet sig paa en saadan Maade ligeoverfor de stedfundne kirkelige Høitideligheder, at de snarere have Udseende af, om ikke just at billige, saa dog at kunne forstaae det Skete? Det er en høist besynderlig Uoverensstemmelse, som jeg haaber, at den høitærede Cultusminister vil være istand til at forklare. Den høitærede Minister betonede, idet han sagde, at det var

Præster, tillige, at det var deres Stilling som Embedsmænd, der havde givet deres Optræden ved Indvielsen af Capellet i Nyslinge det særegne Præg. Jeg forstaaer meget godt den høitærede Cultusministers Tanke her; han har meent, at naar Regjeringen affædiger en Præst, er det upassende, at andre Embedsmænd vise Sympathi for ham. Foreløbig skal jeg tillade mig at spørge, om det er den høitærede Cultusminister sikkert bekjendt, at der ikke var verdslige Embedsmænd tilstede ved Indvielsen af dette Capel ved den af Regjeringen affædige Præst; thi hvis det har været Tilfældet, havde de gjort sig skyldige i Accurat den samme Forseelse som de geistlige Embedsmænd. Men dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at for disse Præster møde ved Indvielsen af Capellet i Nyslinge, udtale de ikke nogen som helst politisk Sympathi med den Mand, som indviede Capellet. Dersom Embedsmænd erklærede, at de sympatiserede med det Skridt, som har foranlediget en anden Embedsmands Affædiggelse, vilde de gjøre et Brud paa Disciplinen; der som disse Geistlige havde erklæret, at de deelte den Anskuelse, som den paagjældende affædige Præst, Birkebøl, havde udtalt her i Thinget, og paa Grund af hvilken han var bleven affædiget, vilde de have foretaget noget Urigtigt. Men naar disse Mænd møde ved Indvielsen af et Capel, som foretages af denne Mand paa et ganske andet Omraade end det politiske, der overhovedet har givet Anledning til hans Affædiggelse, da er det høist besynderligt at blande dette Forhold ind i deres Embedsmandsforhold. Det, at bygge et Capel og der at foretage Gudstjeneste med Prædiken og Psalmesang er ingen Synd; ingen Forbrydelse, og det strider end ikke mod Folkekirkens „Orden“, som den høitærede Cultusminister trøer. Han sagde, at det Fred mod Folkekirkens Orden at foretage noget Saadant som det, der er foretaget i Nyslinge; og det kan ikke være en Fortalelse, thi skøndt han først idag har tilbudt det enkelt Medlem af Thinget at lære den paagjældende Skrivelse at kjende, vide vi dog allerede Saameget, at der i denne Skrivelse er udtalt, at den Menighed, hvorfra der er Tale, er udskilt fra Folkekirken. Her er et af de høist mærkver-